

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Tên lên gấm thêu đàng bào, đã a đời nếm cách lát nhào không tha

Bác mình tên cũ là Ba

Họ là họ má, hiều là Chí Minh

Sinh ra trong một gia đình

Nho nghèo hiều học, bôn Kinh, má Máng

Lên lên gặp buß đầu thßng

Bác lên theo cái tàu buôn nßc ngoài

Sußt ngày cßchßo, thái khoai

Về dân gian vñ chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Lau sà, n a bát, m t nhòai... ch n chu.

Ba Lê tuy t l nh mùa thu

Ng i ôm hòn g ch mà thù th ng Tây

Xem ra khó s ng n i này

Đ u năm 41 v ngay n c mình

Bác l n thành l p Vi t Minh

Ng i nh u súng ít, tình hình khó khăn

Ban đ u ch có công nhân

V sau th y l i nông dân xin vào

Ti n lên gi t h t đ ng bào (1)

Đ a đ n c i cách l t nhào không tha

Bác mình tên g i là Ba...

Hồ là hồ mồi, hồ u là Chí Minh...

Bài thơ trên đây khá phổ biến trong giới trí thức cũng như giới bình dân tại Việt Nam vì ngôn ngữ dân dã, dễ hiểu, dễ nhớ đã đành, còn khá gần gũi, có thể nghe được cả ngày không hết. Tôi câu được: Bác mình tên cũ là Ba... mọt lều đờn câu cuội: Đưa đi nếm cách lột nhào không tha”, rồi quay về câu đờn theo điệu dân ca, không có điệu múa, giống như bài ca dao dân gian “Con kiền mà leo cành đa, leo phải cành cọt leo ra leo vào, con kiền mà leo cành đào, leo phải cành cọt leo vào leo ra, con kiền mà leo cành đa...”.

Chắc hẳn bạn vài nghìn đồng mua tờ báo, đánh giày hoặc ngồi lâu lâu ở vườn hoa Lý Thái Tông, công viên Lê Nin, trước cửa nhà mọt nhân vật lãnh đạo, nơi tập trung đông đảo bà con dân oan khiêu vũ kiếm, hay trước nhà hàng, quán xá sang trọng nào đó là cũng có thể được nghe bài ca dao trên đây... miễn phí.

Lần đầu nghe tôi miêu tả mọt câu bé chuyên đi xe bán bánh đa nướng, tôi ngạc nhiên đến ngỡ ngàng, không rõ tác giả dân gian nào đã sáng tác ra để nó sớm trở thành sản phẩm của đời chúng ta vậy? Khi tôi được hỏi trong đám bạn học, người nào biết:

- Là là “cửa đờn” của ông nhà thơ Nguyễn Duy đây, chắc phải ông này đã từng viết:

“Bác Hồ nằm ở trong lăng. Nhiêu hôm bác bóng ngời nhìn rằng giới mình. Riêng giới chúng nó linh tinh...”, là gì?

- Là còn có đó: “Hồ ở rừng thẳm Giáp đi đâu? Đưa tha thẳm Giáp lo khâu dệt vòng”, nhà thơ, cửa đờn là lời của ông nhân vật.

Có người nào biết:

- Không phải, ông Duy đâu có tính “phản đờn” như vậy. Cái đó của người dám nhắc đến cái cách đưa đi nếm, và chỉ tại cửa Hồ, bất ai dám nói. Dù 100 % dân Việt Nam đều biết đi chăng nữa, nhưng

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

chị nghe Đổng nói láo riết thành quen thói, chị ai mà nói ra sỗ thớt... thì cụ cưỡi ngựa đến ngay, không ngóc đầu lên nhìn, có khi phẩy đi cưỡi ngựa oai vệ thì hân cao su, búi tóc búi mốt xò có án ngữ ở ta chớ vì đức mốt bài ca truyện miêng dân gian. Cho nên, chị có thể hiểu bài thơ này là của nhà thơ tác giả, đã được c “mô đi phê”, thêm thêm, bớt bớt, nhằm làm cho chân dung Bác chúng ta hiện ra rõ nét và thêm tính hài hước, chị đi mà thôi.

Lần thơ hai, người quán cóc và hè tôi hỏi cụ bé đánh giày:

- Sao cháu biết bài thơ này, cháu nghe ở đâu, có những câu nào không?

- Cháu nghe ở nhà, chị yêu là ở các quán ăn, nhà hàng nơi có rất nhiều khách xin. Trong lúc ăn, chúng cháu tranh thủ đánh giày, cháu nghe lắm vài lần rồi thu được lắm. Có đi u...

- Sao cụ?

- Mọi lần cháu nghe mốt khác.

- Cụ cũng có thể nó bẻ tam sao thất bản, thơ khác như thế nào, cháu còn nhớ không?

- Như chị, như hôm các cô các chú ngồi trong quán bia ở Tầng Bút H (trước của nhà văn hoá Thanh Niên) đức thơ, cháu nhớ rõ đó là câu cùng là: “Tiến lên chiến thắng ào ào. Cho nên ta phẩy tay chào Bác ta”, chị có nhớ đức cách, đưa đi đâu?

Tôi cười, hỏi lại:

- Chị không phải: “Tiến lên chiến thắng đổng bào. Bác Nam và mốt... đau nào đau hân”, à?

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Nó ghé vào tai tôi thåm thì:

- Lån måi råi cháu còn nghe måy chú ở Sài Gòn đäc: “Tiän lên chiän sĩ, đäng bào. Bäc Nam xúm låi... låt nhào đäng ta...”.

Tôi đäa nó måt tä đä 10.000 đäng, bäo không phäi trä låi, nó cäi toét miäng:

- Tä hôm cháu thuäc bài thä này, lúc nào cũng träng län. Có hôm các chú còn cäi khä khä xoa đäu khen cháu là “thäng nhä phän đäng” råi cho cháu hän tä xanh 20.000 näa cä - Và nó cúi gäp ngäi ngoan ngoãn chào cä häi - Cháu cảm än các cô, các chú.

... Dù là do nhà thä truyän miäng dân gian hay cäa đám dân oan trong lúc ăn chäc näm chä, màn träi chiäu đät, nhân cä vi bät thiän làm ra, thì tác phäm đã råi hä nhä con thuyän råi bän và trä thành sän phäm cäa công chúng. Điäu đáng nói ở đây là bäc chân dung cäa Bác thä hiän khá sinh đäng.

Cä thä câu đäu: Bác mình tên cũ là Ba. Đän giän vì Bác là anh thä ba trong nhà, däi Bác còn måt cäu em näa, nhäng vì mä chät, bä đang lang bät mäu sinh ở xa không vä käp, nên cäu bä khát säa, đau äm, suy dinh däng mà phäi chuyän sang tä trän. Ngäi miän Bäc gäi con cái theo đúng thä tä: Cä (con đäu), Hai, Ba, Bän... Còn ở miän Nam thì gäi ngäi con đäu là (thä) Hai, sau đó måi đän Ba, Tä,... Ngäi Viät thäi xäa kä tên täc, sä mang tiäng xúc phäm, thiäu bät thiäp, thäng läy thä tä trong gia đình thay cho tên luôn. Cái Nhät hình nhä chä dành cho bä mä.

Vì väy khi may män đä cä “theo cái tàu buôn näc ngoài” Bác liän läy tên Ba đä khäng đänh vä thä cäa mình trong nhà.

Câu tiäp: Hä là hä måi, hiäu là Chí Minh. Chäng tä tác giä dân gian rät am hiäu vä tiäu sä cäa Bác. Hä cũ cäa bác là Nguyễn. Nguyễn Sinh Cung (Coong?), Nguyễn Tät Thành, đäi thành hä Hä do nhiäu lý do, cũng nhiäu giai thoäi.

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Theo ngái dân quê Nam Đàn, Nghä An kä cho nhà sä hä c Trän Quäc Väng nghe thì cha cäa Bác là con räi cäa Hä Sĩ Täo väi cô gái chä nhà, näi mình đäy häc, mang hä Hà, tên Hy. Vì thä mäi có câu: “Cä Hä đäc cät, đä Nguyän träng men”. Sau này khi biät rõ thân phän Bác mäi läy läi hä Hä cho mình, còn Chí Minh theo cách hiäu cäa ngäi Nghä (nói lái) là “chính mi”, mi tiäng Nghä là mây... Nghĩa là chính mi là hä Hä chä không phäi hä Nguyän. Lúc bäy giä, vì muän nhäp nhäm đánh län con đen, nên mä cäa Bác đã män cäa nhà Nguyän Sinh Nhäm già cä goá vä, nghèo khó mà vào. Giä hä cäa mi läi trä vä cho mi. Nôm na väy mà rät thâm thúy.

Cái tên Hä Chí Minh cũng làm ngäi ta gäi nhä đän mät giai đän hoät đäng cách mäng đäy gian hùng cäa Bác träc khi käp cäp chính quyän vä tay. Đó là thäi gian Bác lang thang bên Tàu. Ngäi ta nói räng Bác đã chiäm tên Hä Chí Minh cäa ông Hä Häc Läm (mät nhà ái quäc läng danh läu vong sang Tàu) cùng toàn bä täch cä “Viät Nam cách mäng đäng minh häi” do ông phä trách.

Khi con gái ông Läm phát hiän ra, làm äm ĩ träc cäa Phä Chä täch (Hà Näi) vào năm 1946, thì không biät Bác đã sai bäo ra sao mà trên đäng bà này vä thăm quê ä Thanh Hoá đã bä thä tiêu bí mät.

Cũng nhä sau này, khi Bác gian däu väi cô Nguyän thä Xuân, có con trai là Nguyän Tät Trung, nhiäu nhän chäng cho hay räng, biät cô Xuân có ý muän ra làm vä công khai, Bác cũng đã cho ngäi thä tiêu đä bäo vä hình änh “Cha Già dân täc”, không vä con, gia đänh, cä đäi chä phäng sä cho Tä quäc. Có lä phäng thä cäa đäng cäng sän: Giät mät ngäi đä triäu ngäi... suy tôn, không sai mät chút nào.

Hai câu tiäp theo:

Sinh ra trong mät gia đänh

Nhà nho hiäu häc, bä Kinh, mä Mäng

Thäc ra, câu này có lä phäi säa tä hi&

thờ ông thờ ông bực trung, “khinh hèn” như để cưỡi m chung cõa tít cõ các ông lãp lãnh đõo Việt Nam khi đó.

Khi cha cõa Bác đõ c bõ làm quan ở Huõ (sau khi đõ phó bõ ng 1901), 11 tuõ i Bác mõi đõ c vào hõ c lãp đõ ng õu cõa trõ ng Pháp-Viõ t Đông Ba. 17 tuõ i tĩ t nghiõ p tiõ u hõ c cũng là lúc bõ cõa Bác thà chán sõ ng chõ không chán rõ õu, nên Tĩ t Thành đõ ng nhiên phõ i trõ thành thĩ t bõ i, thĩ t thõ ...

Rõ i khõ i trõ ng quõ c hõ c, bao nhiêu chõ nghiã rõ i táo tác đõ c đõ ng hõ t cõ . Trõ võ quê nõi thì xa hun hút, nhõ ng cõ n đói, lã nh đõ n run ngõ õ i tĩ năm nõi năm nào võ n còn ảm õ nh mãi trong tâm trí tĩ suõ t thõ i thõ õu cho đõ n khi mõ õ m và mĩ t (1901) nên Bác đành cõ m đõ u đi tiõ p.

Đõ n Phan Thiõ t, đõ quá phõ i đõ ng lã i rao bán mõ chõ võa hõ c cho bõ n trõ con các chõ võa cá mõi phõ t. 18 tuõ i Bác mõi mon men vào đõ c cõa trõ ng trung hõ c cõ sõ , tõ ng đõ ng lã p 5 ngày nay, võa kõ p đõ c thông viõ t thõ o chõ quõ c ngõ , thuõ c 4 phép tính nhân, chia, cõ ng, trõ trong phõ m vi cho tĩ i con sõ 100 thì bõ đõ i.

Thõ thì sao mà gõ i là hiõ u hõ c? Khen Bác Hõ hiõ u hõ c cũng giõ ng nhõ khen Bác vì nõi c quên thân, vì nhân dân mà không cõ n võ võ y!

Nhà dân tĩ c Mõ ng, cũng là nhà sãn nhõ ng không đõ p bõ ng nhà sãn cõa Bác ở Hà Nõi

Câu này còn thêm mĩ t tia sáng soi đõ i vào tiõ u sõ Bác. Mõ Bác, bà Hoàng Thõ Loan là ngõ õ i Mõ ng. Mĩ t trong bõ n dòng hõ nõi tiõ ng cõa ngõ õ i Mõ ng là Đinh, Quách, Bõ ch, Hoàng. Đõng là rau nào sâu õy, bõ là con sâu ấ lã dõu cõa ngõ õ i Mõ ng, nên con cũng là thõ sâu chõ thích nghiõ n gỏi thõ mõ , tõ Nông thõ Ngát, Nguyễn (Nõng?) Thõ Xuân và nghe dõu còn rĩ t nhiõ u “Nõng Thõ” khác trong suõ t giai đõ n hoĩ t đõ ng “Kách Mõ nh” tĩ năm 1941 đõ n 1954. Vì thõ , sau ngày võ Thõ Đõ lên ngôi, Bác bõ t ngõ õ i ta đõ ng nhà sãn đõ õ theo kiõ u cõa ngõ õ i Mõ ng, làm toàn bõ ng gõ quý, giõ a Ba đĩnh lã ng lã y cõ hoa, bao la nõi ng gió, ngày ngày thõ ng ngoõ n võ n cây, ao cá, hoa tõ õ i, ong bõ m đi võ , cho Ngõ õ i nguõ nõi nhõ đõ t... Mõ ng. (Chõ không phõ i trõ ng cây vủ sõ a đõ nhõ đõ ng bào Nam Bõ nhõ báo Đõ ng võ n tuyên truyõ n dõu). õ Viõ t Nam hiõ n nay, “sõ ng và hõ c tĩ p theo gõ ng Bác Hõ vĩ đõ i”, không ít nhà tĩ bõ n đõ cũng có mĩ t sõ ng trong cõ nh đĩ n viên võ i nhà sãn sang trõ ng trõ giá nhiõ u tĩ bõ c ngay giõ a nõi thành Hà Nõi.

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Đúng là Phan Thi ít lâu, mục đích tìm cha chưa thể hiện được (do cha uống rượu làm chết người rồi bị tiếm quyền đánh người nhúng chĩa chết) nên bị chính phủ Đệ Pháp bắt chết, mất mũi ô sa, ra khỏi triu đình. Xưa họ không dám về quê gặp lại người làng, ông liền bỏ đi biệt, mục đàn con do làm lụng, tìm lo mục, tìm lo ăn, tìm lo làm nghề khoai củ sắn, con lợn, con gà ngoài vườn.

Nghĩa là ngay từ khi y ngài phó bóng đã nêu cao khẩu hiệu: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do, để trở thành một tổ quốc lớn, xuyên suốt “thời đại Hồ Chí Minh” sau này: Không có gì...

Thời gian từ lúc Bác ọc ọc khóc ở cõi trần (1890) đến khi vào Sài Gòn, làm bếp trên tàu buôn của Pháp (1911) chính là “buổi đầu thơ ng” mà câu thơ trong bài muốn nói:

Lên lên gặp buổi đầu thơ ng

Bác liền theo cái tàu buôn nhỏ ngoài

Đó miêu tả kết quả công việc của Bác trên cái tàu buôn nhỏ ngoài, 4 câu sau viết:

Suốt ngày củ khoai, thái khoai

Lau sàn, rửa bát, giặt nhài... chén chu

Ba Lê tuy t nh mùa thu

Ngồi ôm hòn gạch mà thù thơ ng Tây

Tiết đoan này chính “nhà văn bà vĩ đại” Trần Dân Tiên đã nói rõ trong cuộc đời cách mạng của

Hồ Chí Minh.

Tối 4 giờ sáng đến tận đêm khuya, suốt ngày Bác bận ngó i ta sai bô o: - Ba lầy nồ c đi; Ba nhóm bô p đi. Rồi: Ba bô thêm than, Ba cô nồ i, v.v... đến môt môt nhồi môt thôi. Vầy mà, theo Trữn Dân Tiên ca ngổ i, anh Lê văn Ba khi đó vôn tranh thồ hợ c thêm ngoổ i ngổ Anh, Pháp cùng tiêng quợ c ngổ đờ bày cho các bôn bôn tàu đờ ng nghồ p ngổ i Việt cùng hợ c theo. Thợ t đúng là tồ m gồ ng vồ sồ ... háo hợ c, cũng giợ ng vồ i sồ háo sồ c, háo đàn bà, háo tiêng tài danh vồ ng chợ c quyợ n cồ a Bác vồ y.

Kinh thành Ba Lê mùa đông rét mồ t, sồ tiêng công ít i đờ n nồ i Bác phồ i trong nhợ ng căn phòng trồ rồ tiêng, không lò sồ i, vì thồ mồ i sáng đờ n làm Bác đờ u đờ bôn viên gồ ch trong lò, trồ c khi vồ nhồ trồ nhợ c ra, bợ c vào trong báo, cho gồ ch xuợ ng đờ i chiồ u đờ sồ i mồ phòng, mồ ngổ i trong đêm dài lồ nh lồ o chồ môt trồ i cách mồ ng bợ ng lên. (2)

Thợ i gian Bác yêu cồ a, ghét ngổ i: "Ngổ i ôm hôn gồ ch mà thù thợ ng Tây" không ngổ n nhợ trong bài thồ đã viồ t, thồ hiồ n ô hai câu:

Xem ra khó sồ ng nồ i này

Đờ u năm 41 vồ ngay nồ c mình

Mà dài hợ n 30 năm tồ khi theo cái tàu buôn nồ c ngoài rồ i lênh đênh bôn biồ n môt con tàu, qua Châu Âu, Châu Mồ, Châu Phi, làm nghồ bôn bàn, quét tuyồ t, thồ nhồ, thồ làm bánh nồ ng v.v.

Đờ n năm 1917 Bác qua Liên Xô lồ n thồ nhồ t, 1923 lồ n 2, làm công cho Nga Xô-Viồ t, hợ ng lồ ng cồ a Quợ c tồ Cợ ng sồ n, rồ i sang Thái Lan, Hợ ng Công, Trung Quợ c vồ i nhiồ m vồ dò xét, nồ m bôn tình hình, báo cáo cồ p trên, chán chê, mê mồ i mồ i chồ u tìm đờ ng vồ ... phá nồ c.

Sồ "phá nồ c" này cồ a Bác, tồ c là mang chồ nghĩa cợ ng sồ n vào Việt Nam, đờ c chợ ng minh qua lồ i Khrutshchev (1894-1971), cồ bí thồ thồ nhồ t Đờ ng Cợ ng sồ n Liên Xô: "Ngổ i dân Việt

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Nam đang đổ máu và hiên dâng sinh mạng mình vì lợi ích của phong trào Công Sản thời gian này(3). Và bây giờ thì mọi chuyện không còn gì bàn cãi nữa: chính nghĩa của người sản là chính nghĩa của tất cả các dân tộc và nhân loại, đã bị người châu Âu (gồm 46 quốc gia, nơi sinh đẻ ra nó) phán quyết và đã sử dụng tuy nhiên tất cả từ cuối tháng 01/2006 và qua.

Bác đứng chân lên địa đầu quốc gia năm 1941. Một thời gian sau, Mặt trận Việt Minh ra đời và Địch Tuyên truyền Giải phóng quân Việt Nam (tên thân của Quân đội Nhân dân Việt Nam) gồm 34 người đã thành lập. Vì thế thế viết:

Bác lên thành lập Việt Minh

Người chỉ huy súng ít, tình hình khó khăn

Trong giai đoạn 30 năm này, để nắm quyền lực, Người đã từng làm những chuyện ghê gớm nhất của một nhà chính trị gian hùng và độc ác. Nào đó tên của nhóm Nguyễn Ái Quốc Pháp để hoạt động, bán động nhà yêu nước Phan Bội Châu cho Pháp, lấy tiền ăn diện, bao gái, nuôi tất cả các cách mạng non trẻ, bán luôn cả bí mật của Việt Nam Quốc dân Đảng nhằm đẩy họ vào chết chóc. Bác ra tay “thắt” tất cả những ai có ý qua mặt mình để giải phóng đất nước khỏi ách của thực dân, hòng chiếm vị trí cao nhất là chủ tịch nước, chủ tịch Đảng.

Bởi vì Đảng là của giai cấp công nhân, và khi hiểu công, nông liên minh, nên có câu:

Ban đầu chúng có công nhân

Và sau này là nông dân xin vào

Tên con số 34 người sau hơn 4 năm thành lập, đến ngày khởi nghĩa tháng tám, con số đã lên tới cả triệu người và trong đó đa phần là nông dân chân đất, mù tót, đói ăn, đói mặc. Tất cả trang bị chỉ vài khẩu súng, chỉ yêu cầu phải dùng mã tấu, cuốc xới, gậy gộc... đến chỉ “tên lên chiến đấu ào ào”, mọi người đã trang bị một kho súng. Thậm chí sau khi vào trận 5,10

phút, để hình chuộc cho c, ng i ch t nh ng r , nên m i ng i có đ n 3, 4, 5 kh u li n, không đ s c vắc.

Hai câu cu i là cu c “th ti c c i” long tr i l đ t mà b t c gia đình Vi t Nam nào cũng đ u là n n nhân. Đi u này miêu t s c nét trong tác ph m “Thiên đ ng mù” c a nhà văn D ng Thu H ng. M t thiên đ ng mù loà ch có th đ ra nh ng quái thai khát máu đ ng bào, đ ng chí. Ng i say thành tích, khát máu đ ng bào nh t không ai xa l chính là Bác chúng ta. Nh c l i s ki n đau th ng tang tóc này, nhà văn Vũ Th Hiên - con trai c c a ông Vũ Đình Hu nh - khi y là th ký riêng c a H Chí Minh, vi t trong cu n “Đêm gi a ban ngày”, đ i ý:

Sau đi th sát th c t tr v , không th ch p nh n đ c c nh nh ng ng i dân vô t i b ch t oan u ng d i bàn tay c a Bác, không kiêng n gì n a, nên v a đ t chân đ n b c th m c a Ph Ch t ch, ông Vũ Đình Hu nh nóng gáy quát :

- Gi này Bác còn ng i hút thu c lá đ c ? Bác không th y các đ ng chí c v n Trung Qu c anh em đang ra s c t m máu đ ng bào mình à?

Không m t chút m y may rung đ ng, xót th ng đ ng bào, Bác n t:

- Chú Hu nh, làm chi mà đ nh l a v y.

Thay vì xu ng th c đ a kh o sát, ch n đ ng hành đ ng tàn ác c a các c v n anh em l i, Bác dùng n c l nh đ đ p t l a trong lòng ng i th ký già. Và khi bi t không th đ p n i Bác li n b đi n i khác, coi nh tránh voi ch ng x u m t nào, m c các con voi Trung Qu c tha h q vôi, d m chân d m nát hàng trăm ngàn s ph n dân lành, mi n ghi công Bác trong trang s oanh li t v vang c a h là đ c. (V sau này, c ông Vũ Đình Hu nh và ông Vũ Th Hiên b vào tù, ông H cũng không m t l i can thi p, dù bi t r ng h b oan c).

Cũng vì thái đ tr n tránh c a Bác mà tr c đó c v n Trung Qu c đã quy t đ nh x t hình bà Nguyễn Th Năm (t nh Thái Nguyên), m t ph n yê n n c n i ti ng vì n n đ c l p c a quê h ng, đ t n c, đã hy sinh quy n l i c a gia đình, hi n vàng, không qu n hi m nguy che đ u, nuôi c m cán b cách m ng và bà cũng là m c a hai sĩ quan trong quân đ i nhân dân Vi t

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Nam...

Trong lúc lòng dân tởn tán, xao xác, hốt hoảng, Bác vẫn bình chân như vại, coi như việc đang công, chuộc tội và các đồng chí cộng viên nước biển là việc cần thiết hơn, đương nhiên, nên chờ bày tỏ thực tế:

- Chắc là không tìm được cha nam giới được hay sao mà ngay từ ngày đầu tiên cha chỉ nhìn đôi mắt đã buồn buồn cha cha?

Hiểu rõ cái tâm cái tình của Bác vẫn bao la như biển rộng, trời cao, lo cho những đồng chí hơn hẳn các nam đồng chí, cộng viên biển: Họ được hay không cái cũng đâu là họ, đâu ăn thịt người. Bận rộn.

Không cần "cố vẽ" một lời nào nữa. Bác ung dung trải lời Bác bỏ phép hút thuốc lá thơm, lo ngại thuốc và phi như p kh u t Anh, Pháp đặt g p 30 l n thuốc "Tam Đảo", "Điền Biên" do các nhà máy l n trong nước sản xuất.

Cuối năm 1957, sau ba năm Cải cách Ruộng Đất, tàn sát nông thôn miền Bắc, người ra mắt trẻ em nhân dân, Bác sai tiếng Giáp: Chú đi đi, Bác ra không tiễn!

Thế là tiếng Giáp vui vẻ như n nh t mi ng Cha Già giới thích cho bà con, đến giới như phân bua trò p tr n, b đánh v , ch t gi v (!), trong khi hàng trăm nghìn người đã chết ai oán, t c t i d i bàn tay nh ng đ t trung thành, d t nát và đ c ác c a Bác.

Bài thơ - nếu có kết thúc như chú bé đánh giày biển: "Tiến lên chiến thắng ào ào. Cho nên ta phải chào Bác ta", cũng chỉ là một sự gi u c t, bôi bác, n d i s ca ng i đ u Bác mà thôi. S dĩ nó được toàn dân chú ý vì nhà thơ dân gian đã sử dụng một bút pháp như hàng pha chút khôi hài, khác hơn như bài thơ do m o tr nh tr ng lên gân lên c t khác.

Cả Xê-ra (Cesar) phải trả v cho Xê-ra, hai câu thơ của Tiên Điền Nguyễn Du viết cho chính họ biển cả mình mà nghe nói, trước khi chết ông Hồ Chí Minh đã phải ngậm ngùi thốt lên:

Về dân gian và chân dung bác

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 07:11

Rằng con biết tôi đã hiểu

Đu rằng sớm sét búa rìu cũng cam

Xin trả lời cho H Chí Minh tất cả tôi hỏi mà ông ta đã làm cho dân nước hôm nay. Dường gì sẽ chăm lo, dẫu dẫu của ông - “Cha Già dân tộc”, đất nước Việt Nam đã bỏ của xé dâng cho ngoại bang, lòng người dân Việt trong cùng một nước mà bị phân ly, chia rẽ, hận thù ngút ngàn, truyền thống đạo đức của nền Văn hiến Đại Việt ngàn đời chỉ trong vòng mấy thập niên mà hoàn toàn bị băng rã, huỷ hoại.

Bác có linh thiêng hãy gọi Đấng Càng sớm Việt Nam “quang vinh” tìm đường với với Bác. Lúc này tôi nỡ đất nước mới có thể tốt mà họ sinh trở lại. Và cũng khi này, những bài thơ dân gian, biết đâu lòng người và máu mai, lấy tiếng cao làm vũ khí trỗi dậy bao tàn của dân đến mới thu được quá khứ.